

3) Τὸ φυτὸν Ἰάσμινον τὸ θαμνώδες (*Iasminum fruticosum*), τῆς οἰκογ. τῶν Ἑλαιιδῶν (*Oleaceae*) Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Μεσσην. Τριφυλ. κ.ά.): Τὸ γιδάρι τὸ βάνουνε 'ς τὸ γιδόπονο (εἰς τὸν ψευδάνθρακα πού προσβάλλει ἄτομα πού ἔφαγαν κρέας αἰγὸς ἀσθενοῦς ἀπὸ ἀνθρακα) Γαργαλ. Μάλ. Συνών. ἀγριοτριφύλλο, δροσοκλάρι, κατσικοκλάρι.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιδάρι Πελοπν. (Μύρ.)

4) Τὸ φυτὸν Κληματὶς ἡ λευκάμπελος (*Clematis vitalba*), τῆς οἰκογ. τῶν Βατραχιιδῶν (*Ranunculaceae*) Πελοπν. (Κοντογόν. Τριφυλ.)

γιδαριά ἡ, Μακεδ. (Καταφύγ.) ῥ'δαρεῖ Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Μεγαλόβρ. Σταυρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γίδι ἢ γίδα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αριά.

Δέρμα αἰγῶν ἐνθ' ἄν.: Οὐ ῥ'δάρ'ς φ'λάει τ' ῥ'δαρεῖ Σταυρ. Εἴχαμι ῥ'δαρεῖ σπιτά'ρη Ἀετόλοφ. Συνών. εἰς λ. γίδι.

γιδάρικος ἐπίθ., ἐνιαχ. ῥ'δάρ'κους Θεσσ. (Κρυόβρ. Συκαμν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρικος.

Ὁ διὰ τὰς αἰγας προοριζόμενος ἐνθ' ἄν.: Γ'δάρ'κον μαδρι-σκ'λλι Αἰτωλ. Ἀράχ. Τοῦτ' ἡ γλούτσα εἶνι ῥ'δάρ'κη Κρυόβρ.

γιδαρίτσα ἡ, ἀμάρτ. γιδαρίτσα Κορσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιδάρα καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ίτσα.

Θωπευτικῶς, ἡ αἰξ: Μία γιδαρίτσα χρονιάρικη. Εἴχαμε γιδαρίτσε. Τήραξε ἡ γιδαρίτσα τίλογον ἐμεγάλωσε!

γιδάρος ὁ, Ἡπ. (Παραμυθ.) Κρήτ. (Κάμπος Λακων.) γιδάρους Μακεδ. (Γιδ.) γιδαρὸς Πελοπν. (Λακων.) γιδαρὸς Πελοπν. (Ἀρεοπ.) Θηλ. γιδαρὸς Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιδᾶς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρος.

Ὁ τύπ. γιδαρὸς κατὰ τὰ συνών. αἰγοβοσκός, γιδοβοσκός, πιστικὸς κ.τ.τ.

Αἰγοβοσκός, αἰπόλος, ἐνθ' ἄν.: Ὁ γιδάρος ἔχει μαγκούρα. Κάμπος Λακων. Τό 'βαλε γιδαρὸ τὸ παιδί του Ἀρεόπ. Συνών. κατσικάρος.

γιδαρῶνα ἡ, Ἡπ. (Βούρμπιαν Κόνιτσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιδάρα καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -ῶνα. Μεγαλόσωμος αἰξ.

γιδᾶς ὁ, Ἡπ. (Ἰωάνν. κ.ά.) Μακεδ. (Βόιον)—Γ. Ξενοπ., Ζακυθιν. μαντήλ., 100. L. Roussel, Grammaire, 325.

Γ. Χατζιδ., Ἀκαδ. Ἀναγν. 3,542 — Λεξ. Βλαστ. 285.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶς.

Ὁ αἰγοβοσκός ἐνθ' ἄν.: Αὐτὰ τὰ ξεφωνητὰ ἀντηχοῦσαν ὀλημέρα ἔνα γύρω 'ς τὸ καλύβι τῶν γιδάδων Γ. Ξενοπ., ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιδᾶς καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. καὶ ὡς τοπων. Μακεδ.

γιδάσκι τό, Κρήτ. γιδάσκι Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδι καὶ ἀσκι.

Ἀσκὸς ἐξ αἰγείου δέρματος ἐνθ' ἄν. Πβ. βοιδάσκι, ἐριφάσκι, τραγάσκι.

γιδᾶτος ἐπίθ. γιδᾶτο τό, Κρήτ. (Ἀχεντρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶτος.

Γιδαρειό, τὸ ὅπ. βλ.: "Ε, τὸ μαυροσκότεινο τὸ γιδᾶτο! "Οδεν ἤθελα βορνίσουνε, ἐμαύριζ' ὁ τόπος (βορνίσουνε = ἐκκινήσουν). Δὲν ἐφάνηκ' ἀπόψε τὴ βροσαργατινὴ τὸ γιδᾶτο τοῦ Σήφη (προσαργατινὴ = ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα).

γιδάχναρο τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. κ.ά.) γιδάχναρο Πελοπν. (Βερεστ. Ποταμ. Τριφυλ. Φιγάλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ ἀχνάρι.

Τὸ ἔχνος διαβάσεως αἰγὸς ἐνθ' ἄν.: Γλέπω γιδάχναρο 'ς τὸ περβόλι. Κάτι γίδια ἤρθαν Ποταμ. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδοπατησιά.

γίδεος ἐπίθ., Ἀντιπαξ. Παξ. Πελοπν. (Ἀναβρ. Κάμπος Λακων. Καλάβρυτ. Καλάμ. Καρδαμ. Κατσουλαίικ. Μαζαίικ. Μεσσην. Ξεχώρ. Ξηροκ. Σαηδόν. Σουδεν. κ.ά.)—Λεξ. Αἰν. κ.ά. γίδειους Ἡπ. (Κόνιτσ.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Καταφύγ. Κολινδρ. κ.ά.) Στερελλ. (Σπάρτ. κ.ά.) ἰδέιους Μακεδ. (Σιάτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γίδα.

Ὁ εἰς τὴν αἰγα ἀνήκων ἡ ἀναφερόμενος ἡ ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος ἐνθ' ἄν.: Γίδειο ἀσκι - βούτυρο - γάλα - κεφάλι - κρέας - τομάρι-τυρὶ Πελοπν. Γίδεια μυζήθρα Κάμπος Λακων. Τουμάρ' γίδειου Κόνιτσ. Γίδειου τ'ρὶ Γήλοφ. ἰδέιου μαλλὶ Σιάτ. Δὲν τ' ἀρέσει τὸ γίδειο τυρὶ Ξηροκ. Τώρα 'ὰ τοῦ γίδειου τ' γάλα εἶνι καλὸ Σπάρτ. || Γνωμ. Πρόβειο τυρὶ τσαὶ γίδεια μυζήθρα (τὸ πρόβειο τυρὶ εἶναι τὸ καλύτερον, μυζήθρα δὲ ἡ αἰγίος) Ξεχώρ. || Ἀσμ.

Ἐλα γάλα καὶ κατέβα, | ἔλα γίδειο, ἔλα πρόβειο κ' ἔλα καὶ γελαδινό.

(ἐξ ἐπὶδ. διὰ νὰ ἐπανέλθῃ τὸ βασκανθὲν γάλα τῶν ἀνωτέρω ζώων) Παξ.

γιδένιος ἐπίθ., Α. Χριστόπ., Ποιήμ. 190.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γίδι ἢ γίδα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ένιος.

Γιδήσιος, τὸ ὅπ. βλ. : Ποιήμ.

Καὶ κρέμασ' ἐπιτήδεια | 'ς τὴν ὄψη του τὴν ἰδια βαρβάτου τραγὸν γένεια | καὶ κέρατα γιδένια.

***γιδερικὸς** ἐπίθ., γιδερικά τά, Πελοπν. (Βούτσ. Δίβρ. Δόξ. Τουμπίτσ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιδερό, περὶ τοῦ ὅπ. βλ. γιδερός 2, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικό, οὐδ. τῆς -ικός.

Αἱ αἰγες ἐνθ' ἄν.: Ἐχω κάμποσα γιδερικά Βούτσ. Κάνανε γιάλα τὰ γιδερικά καὶ δὲν ἀφήκανε πέτρα σ' ἄλλη πέτρα (κατέφαγαν τὰ φυτὰ) Δίβρ.

γιδερὸς ἐπίθ. Ἡπ. (Μαργαρ. κ.ά.) Πελοπν. (Καρδαμ. Μάν.) γιδιρὸς Μακεδ. (Καστορ.) οὐδ. γιδερὸ Ἀθῆν. (Εὐβ. ("Ορ. κ.ά.) Ἡπ. (Μαργαρ. Πωγών. κ.ά.) Πελοπν. (Δίβρ. Καλάβρυτ. Καρδαμ. Κλειτορ. Λεβέτσ. Λεχαίν. Μαζαίικ. Μάν. Μεσσην. Ξηροκ.) γιδιρὸ Εὐβ. (Λιχὰς κ.ά.) Ἡπ. (Κουκούλ. Πλατανούσ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀχυρ. Σπάρτ. Τριχων. κ.ά.) γιδ'ρὸ Ἡπ. (Ἀγναντ. Καταρρ. Πλάκ. Πράμαντ.) —Κ. Κρυστάλλ., Ἔργα 2,146 — Λεξ. Βλαστ. 288.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ερός.

A) Κυριολ. 1) 'Επιθετικ., ὁ ἐξ αἰγὸς προερχόμενος "Ηπ. (Μαργαρ.) Πελοπν. (Καρδαμ. Μάν.) Μακεδ. (Καστορ.): *Τὰ σαῖσματα εἶνι γιδιρά, τὰ ἄλμιμα ἀπὸν πρόβατον* (γιδιρά = ἐκ τριχῶν αἰγὸς) Καστορ. *Τομάρι γιδερό Μαργαρ. Γιδερό μαλλὶ Καρδαμ. Γιδερά στρούματα Μάν. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδήσιος.* 2) Οὐσ., πᾶν ζῷον μέγα ἢ μικρόν, ἄρρεν ἢ θῆλυ, ἀνῆκον εἰς τὸ γένος τῆς αἰγὸς Ἀθῆν. Εὐβ. (Λιχὰς "Ορ.) "Ηπ. ("Αγναντ. Καταρρ. Κουκούλ. Πλάκ. Πλατανοῦσ. Πράμαντ. Πωγών. κ.ά.) Πελοπν. (Δίβρ. Καλάβρυτ. Λεβέτσ. Κλειτορ. Μαζαίικ. Μάν. Μεσσην. Ξηροκ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀχυρ. Σπάρτ. Τριχων. κ.ά.)—Κ. Κρυστάλλ., ἐνθ' ἄν.—Λεξ. Βλαστ., ἐνθ' ἄν.: *Τί μασῶς οὐλ' τῇ μέρα σὰ νά 'σι κἀνα γιδιρό; Λιχὰς Τὰ γιδερά θέλουνε καὶ νὰ τὰ νυχτοσκαρίζῃς πότε-πότε Ξηροκ. "Εχω καμμιὰ δεκαριά γιδερά Δίβρ. "Εχουμι λίγα γιδιρά κι τ' ἄρμε' με Σπάρτ. Πολὺ γιδερό ἔχ' αὐτὸς ὁ τόπος Πωγών. "Εχ' οὐλὸν γιδ'ρά, δὲν ἔχ' πρότα (= πρόβατα) Καταρρ. 'Σ τοῦ χουριό αὐτὸ ἔχουν περ' σό-τιρα γιδιρά Κουκούλ. Τὰ γιδιρά εἶνι τώρα 'ς τ'ν ἱπουνή τ'ς Ἀχυρ. "Εχουν ἀρρώστια τὰ γιδερά Μαζαίικ. Τὰ γιδερά τὰ φέρουν δεμένα τό 'να με τ' ἄλλο, γιὰ νὰ μὴ σκροπίσουνε Κλειτορ. || Ἄσμ.*

*Πέρα μέσ' 'ς τὸν Ὀλυμπο | βόσκουν χίλια πρόβατα
κι ἄλλα τόσα γιδερά*

Πωγών. Συνών. γιδήσιος. Πβ. *προβατερός.*
3) *Γιδιὰ 1*, τὸ ὅπ. βλ., Εὐβ. ("Ορ. κ.ά.) Πελοπν. (Μεσσην.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Πβ. *ἀρνεϊακός Β1.*

B) Μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ βλάξ, ὁ ἀγροῖκος Πελοπν. (Λεχιν.): *Εἶναι γιδερά, παιδί μου!*

γιδήσιος ἐπίθ., πολλαχ. γιδήσιος Πελοπν. (Γέρμ.) ῥ'δῆσιους "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. Λάκκα Σούλ.) Θεσσ. ('Αλμυρ. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δῖον Νιγρίτ. Πεντάπολ. Χαλκιδ. κ.ά.) γιδήσιος Πελοπν. (Δ. Κορινθ.) γιδήσιος "Ηπ. (Πωγών.) Πελοπν. ('Ηλ. Μύρ. Τριφυλ. κ.ά.) γιδήσιος Ζάκ. 'Ιθάκ. Πελοπν. ('Αναβρ. Ἀνώγ. Καρδαμ. κ.ά.) γιδήσιος Θεσσ. (Βαμβακ. Μεταξοχώρ. κ.ά.) Μακεδ. ('Αηδονοχ.) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) 'ιδήσιος "Ηπ. (Δρόπ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γιδὰ ἢ γίδι καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ήσιος, περὶ τῆς ὁπ. πβ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2,209.

'Ο ἐξ αἰγὸς προερχόμενος ἢ ὁ εἰς αὐτὴν ἀνήκων πολλαχ.: *Γιδήσιο κρέας - τυρὶ - βούτυρο - γάλα κ.τ.τ. πολλαχ. Γιδήσιο ροῦχο* (ἀπὸ αἰγόμελλον) Πελοπν. (Γέρμ.) *Γ'δῆσια προνβεὰ Μακεδ. (Δῖον) Δερμάτ' 'ιδῆσο "Ηπ. (Δρόπ.) Γιδήσια τρίχα Θράκ. ('Οκλαλ.) Κουπριά ῥ'δῆσια Μακεδ. (Νιγρίτ.) 'Σ τὸ πρόβειο γάλα ρίχνει καὶ γιδῆσο Πελοπν. (Μύρ. Τριφυλ.) Τὸ σάισμα γίνεται ἀπὸ γιδῆσο μαλλὶ (σάισμα = εἶδος κλινωσκεπάσματος) Πελοπν. ('Ανώγ.) Τὸν ῥ'δῆσιον κριάς νὰ μὴ δοῦ λέπου Εὐβ. ("Ακρ.) Κᾶπους δὲ μ' ἀρέσει τοῦ ῥ'δῆσιου τοῦ γάλα "Ηπ. (Κουκούλ.) Τό 'φκειασι ἀπὸν γιδῆσον τουμάρ' Θεσσ. (Βαμβακ.) Θὰ δίνω δέκα ὀκάδεις ῥ'δῆσιον μαλλὶ ἄπλυτον "Ηπ. (Λάκκα Σούλ.) || Παροιμ.*

Τὸ μυαλό σου καὶ μιὰ λίρα | κ' ἔνα κέρατο γιδῆσο
(ἐπὶ τῶν ἀνοήτων) 'Ιθάκ. Συνών. *Τὸ μυαλό σου καὶ μιὰ λύρα καὶ τοῦ μπόγιατς. ἢ ὁ κόπανος.* Συνών. *αἰγήςσιος, γίδειος, γιδέριος, γιδερός 1, γιδινος, γιδισικός, κατσιαδερός, κατσιακερός, κατσιακήσιος.*

γίδι τό, αἰγίδιν Πόντ. (Κερκασ. Νικόπ. Τρίπ.) αἰγίδ' Πόντ. ('Αργυρόπ. Κοτύωρ. Νικόπ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) αἰίδι

Κάρπ. ('Ελυμπ. κ.ά.) Κρήτ. (Σφακ.) αἰίδ' Πόντ. ('Αντρεάντ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) αἰίδι Κάρπ. γίδιν Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) γίδι κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γίδ' βόρ. ιδιώμ. καὶ Καππ. (Φλογ.) γίδ' Μακεδ. (Σιτοχ. κ.ά.) ὀγίδι Καππ. (Σινασσ.) γίδι Κῶς Ρόδ. (Κάστελλ. κ.ά.) γί' Ρόδ. γίρ' Καππ. ('Αραβάν.) γίχ' Καππ. ('Αξ.) 'ίδι Βιθυν. (Μουδαν.) 'Ερεικ. "Ηπ. (Βαβούρ. Δερβίτσ. Δρόπ. Τσαμαντ. κ.ά.) 'Ηράκλ. 'Ιθάκ. 'Ικαρ. Καππ. (Τσουκούρ. Φάρασ.) Κάρπ. ('Ελυμπ. κ.ά.) Κάσ. Κέρκ. (Κασσιόπ. Σιδάρ. κ.ά.) Κεφαλλ. (Δειλιν. κ.ά.) Μαθράκ. 'Οθων. Παξ. Πελοπν. ('Αρκαδ.) Προπ. (Μαρμαρ.) 'ιδ' Μακεδ. (Βόιον Σιάτ. κ.ά.) 'ιδ-δι Κάρπ. 'ι' Κάσ. 'ιθ' Μακεδ. (Σιάτ.) γιδι Τσακων. Πληθ. αἰιδά Πόντ. γιδία Πελοπν. (Λάγ. Μάν.) γιδία Θεσσ. (Βαμβακ.) Μακεδ. (Γαλατ. Κολινδρ. Λιτόχ. Πιερ. κ.ά.) γιδία Μακεδ. (Σιτοχ. κ.ά.) 'ιθία Κύπρ. (Μένεικ.)
'Εκ τοῦ Ἑλληνιστ. οὐσ. *αἰγίδιον*. 'Ο τύπ. γίδι ἤδη μεσν.

1) 'Η αἰξ ἀδιακρίτως ἡλικίας ἢ γένους, ἰδιαιτέρως κατὰ πληθ. κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. ('Αξ. Ἀραβάν. Σινασσ. Τσουκούρ. Φάρασ.) Πόντ. ('Αντρεάντ. Ἀργυρόπ. Κερκασ. Κοτύωρ. Νικόπ. Σάντ. Τρίπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: *"Εχει πεντακόσια γίδια. Ἀγόρασε-πούλησε δέκα γίδια. Γέννησαν τὰ γίδια. Πῆρε προῖκα λίγα γίδια κοιν. Γαλάρια γίδια Πελοπν. (Βερεστ.) Πριόν ἔχιτι 'ς τὰ γίδια; βόρ. ιδιώμ. Σ'κῶνουντι τὰ γίδια 'ς τὸν ἀπόβουσκον (= τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας) Μακεδ. (Μεσολακκ.) 'Η γιδόφειρα μονιάζει με τσιμπούρι καὶ καλιάζει μόνο 'ς τὰ γίδια Πελοπν. (Παιδεμέν.) "Αμα εἶνι νὰ χαλάσ' οὐ κιρός, ξαρίζ' τ' γῆς μὴ τὰ πονδάρια τοῦ γίδ' (ξαρίζει = ξύνει, ἀνασκάπτει) "Ηπ. (Καταρρ.) "Εφκειασα τὸ κλαρομάρι τῇ θειᾷ μου τῇ Βίτης, γιὰ νὰ βάνη μέσα τὰ 'ιδία της (κλαρομάρι = πρόχειρον μαντρί, Βίτης = Ἀφροδίτης) 'Οθων. Τὸν Ἀουστο εἶχα εἴκοσι κεφάλια πρότα καὶ χώρια τὰ 'ιδία αὐτόθ. Τὰ γίδια τὰ βόσκ' ἢ ἄδρας τ'ς Μακεδ. (Σταν.) Θὰ πάου ν' ἀχγουρίσου λιγαί τὴν αὐλὴ τοῦ γιδιούνε, γιὰ νὰ μὴ γουλυβοῦσι 'ς τὴ λάσπη (ν' ἀχγουρίσου λιγαί = νὰ σκορπίσω λίγο ἄχερο) Πελοπν. (Λάγ.) 'Η Βασίλ'ς τὰ θ'κά τ' τὰ γίδια τὰ 'χ' φούρκα (ἔχει κόψει τὴν ἄκρη τῶν ἀφτιῶν τῶν γιδιῶν σὲ σχῆμα ὀξείας γωνίας διὰ νὰ τὰ διακρίνη ἀπὸ τὰ γίδια ἄλλων κοπαδιῶν) Μακεδ. (Βαρβάρ.) Εἶχε μᾶς πάθουνε ἀπὸ σπυρὶ τὰ 'ιδία (μᾶς εἶχαν ἀρρωστήσει ἀπὸ ἀνθρακ) "Ηπ. (Τσαμνν.) "Αμα τοῦ γίδ' σταματᾷ κι δὲ βουσκᾷ, θὰ βρέξ' "Ηπ. ("Αγναντ.) "Οταν ξαναστρέφωμαι τὰ 'ιδία, θὰ 'ναι κακὴ χρονιά (ὅταν ξαναστρέφωμαι = ὅταν συνουσιάζωνται διὰ δευτέρην φοράν) Κέρκ. (Κασσιόπ.) Λένε πῶς ἄμα φᾶς τὴν ἀλησμονητῆρα 'πὸ πρόβατο ἢ γίδι, ἀλησμονᾶς τί ἔφαγες καὶ τὴν ἄλλη μέρα (ἀλησμονητῆρα = ἡ ὑπερώα τοῦ στόματος τῶν αἰγοπροβάτων, τὴν ἄλλη μέρα = τὴν προηγούμενην ἡμέραν) Πελοπν. (Παιδεμέν.) Μαρκειοῦδι τὰ γίδια, τὰ πράτα κι τὰ γιλάδια (μαρκειοῦδι = μηρυκά-ζουν) Θεσσ. ('Αρματωλικ.) "Αφηκε δόρκα τὰ 'ιδία του καὶ μοῦ φάανε τσι κεδρομάδες μου (δόρκα = ἐλεύθερα, κεδρομάδες = ἐλαιόφυτα) 'Ιθάκ. "Εχει ῥ-ἔνα εἶθος γίδ' πάλε ἀπὸ τοῦ χουῶμα τ' ῥ-εἶναι καφεδι (εἶθος = εἶδος, χουῶμα = χρώμα) Σαμοθρ. Τ' ἀδύνατο σφαχτό, τὸ γίδι καὶ τὸ γελάδι, πιάνει ὄγκρους (προνούμφες τοῦ ἐντόμου ὑπόδερμα τοῦ βοός) Πελοπν. (Παιδεμέν.) "Εμ'καν στέρφα τ' ἄλλα τὰ γίδια μ' (ἔμ'καν = ἐμειναν) "Ηπ. ("Αγναντ.) Μάσαν ἱχτὲς τὰ γίδια τ'ς 'ς τὴ στρούγα (μάσαν = συνεκέντρωσαν, ἐβαλαν) "Ηπ. (Πλάκ.) Πῆγα 'ς τοῦ χουριό νὰ δώσου τοῦ γίδ' τοῦ χασάπ' π' μοῦ τοῦ χάλιμι (= ζήτησε) αὐτόθ. Τὰ 'ιδία μου 'εν-νή-*

